



**A Kúria elnöke szerint eredményes lehet az új közigazgatási rendtartás, amely olyan, mint egy szerkezetkész ház, tartalommal a hatályba lépés után a bírósági eljárás fogja megtölteni.**

Darák Péter Visegrádon, A jogrendszer megújulása - A kodifikáció vívmányai című szakmai konferencián azt mondta, azért is kell különös gondossággal beszélni az új szabályozásról, mert bár elfogadták, hatályba még nem lépett, ezért nem állnak rendelkezésre a jogalkalmazói gyakorlat tapasztalatai, amelyek mérhetővé teszik a kodifikáció sikerét.

Szerinte az általános közigazgatási rend egy szerkezetkész ház, amely a lakhatásnak, vagyis a jogalkalmazásnak már minden feltételét biztosítja, de nem ad támpontot és segítséget a konkrétan felmerülő kérdések részleteiben.

Felidézte: a korábbi szabályozásoknál az államigazgatási eljárási törvény (Áe.) állampolgári megközelítésű volt, míg azt a közigazgatási hatósági eljárásról szóló törvény (Ket.) cizellált, jogias, jogorvoslati szempontok alapján meghatározott szabályai követték. Szerinte ez vezethetett ahhoz, hogy a jogalkotó újra egy egyszerű rendtartást kívánt bevezetni. Az Országgyűlés tavaly december 6-án fogadta el az általános közigazgatási rendtartásról szóló törvényt. A hatósági eljárásjogot általános jelleggel szabályozó törvény jóval rövidebben, tömörebben, a Ket. terjedelmének mintegy negyedében szabályozza a hatósági eljárásjog általánosan alkalmazandó szabályait.

Az új szabályozás jelentős változásokat eredményez a jogalkalmazásban, akárcsak az új és megújított jogintézmények. A Kúria elnöke példaként említette erre a jogorvoslati rendszer átalakítását, illetve azt, hogy a jogalkotó szándéka a közigazgatási eljárás fokozatainak csökkentése.

Darák Péter előadásában megjegyezte azonban, hogy bár úgy látszik, a közigazgatási

eljárások radikálisan megújulnak, alapvetően várhatóan nem változnak azok az életviszonyok, felmerülő jogértelmezési kérdések, amelyek a bíróságok elé kerülnek. Hozzátette: nem változik az a logika sem, amelyet az eljáró bírák alkalmaznak, és azok a módszerek sem, amelyeket a jogértelmezési dilemmák feloldására használnak. Erre példaként említette a Kúria négy, korábbi jogerősen lezárult döntését, amelyek során olyan alapelveket vizsgáltak, mint például a közigazgatási szervek mérlegelési jogkörének bírósági felülvizsgálhatósága, a tisztességes ügyintézéshez való jog, a rendeltetésszerű joggyakorlás, vagy a szerzett jog kérdése közigazgatási eljárásokban. Úgy fogalmazott, ha beszélünk is új szabályozásról a közjogi eljárásokban, ez semmiképp sem jelenti azt, hogy csak új típusú problémákkal fogunk találkozni, teljesen újra kell kezdeni a közjogi bíráskodás felépítését.

Előadásában utalt Rozsnyai Krisztinának, az Eötvös Loránd Tudományegyetem (ELTE) Közigazgatási Jogi Tanszéke habilitált egyetemi docensének egy korábbi publikációjára is, miszerint a közigazgatási eljárásnak négy követelménynek kell megfelelnie: a célszerűségnek, a jogszerűségnek, a költséghatékonyságnak és a gyorsaságnak. Hozzátette: az eljárásrendet az szolgálja megfelelően, ha meg lehet találni ezek összhangját.

*(MTI)*